

Sygn. akt VI U 2174/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Maciej Flinik

Protokolant – starszy sekretarz sądowy Marta Walińska

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2022 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: W. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 2 lipca 2020 r., znak: (...)

w sprawie: W. P.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

1. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. z dnia 2 lipca 2020 roku w ten sposób, że ubezpieczony W. P. ma prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 23 maja 2020 roku na stałe,
2. stwierdza, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji,
3. zasądza od pozwanego na rzecz ubezpieczonego kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Sędzia Maciej Flinik

VI U 2174/20

UZASADNIENIE

Ubezpieczony W. P. poprzez wówczas profesjonalnego pełnomocnika wniósł odwołanie od decyzji (...) Oddział w B. z dnia 2 lipca 2020, domagając się przyznania ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy oraz zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kwoty 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego. W uzasadnieniu zakwestionował ważność wydanej decyzji z uwagi na jej, jego pełnomocnik, z uwagi na jej brak, braki oraz zasadność ustalenia daty powstania częściowej niezdolności do pracy powoda na 28 grudnia 2018. Sugerował, iż powyższe ustalenie organu rentowego jest nieprzypadkowe, albowiem pomiędzy 20 września 2007 a 16 października 2008 powód przepracował 6 miesięcy i 25 dni, a zatem aż nadto, aby mieć wymagane okresy składkowe i nieskładkowe. W odpowiedzi na odwołanie pozwany wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu argumentował, iż w dziesięcioleciu przed powstaniem niezdolności do pracy ubezpieczony udokumentował jedynie 4 lata, 5 miesięcy

i 8 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Ubezpieczony, posiadając łączny staż pracy wynoszący 33 lata 4 miesiące i 7 dni okresów składkowych oraz nieskładkowych nie spełnia przesłanki z art. 58 ust. 4 Ustawy emerytalnej, tj. nie spełnia przesłanki całkowitej niezdolności do pracy. Udowodnił natomiast wymagany tym przepisem 30-letni okres składkowy. Sąd Okręgowy ustalił, co następuje. Ubezpieczony W. P. w okresie od 28 czerwca 2019 do 22 maja 2020 korzystał z prawa do świadczenia reha..., rehabilitacyjnego. Wniosek o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy ww. złożył w dniu 31 marca 2020. Komisja lekarska ZUS w orzeczeniu z 2 czerwca 2020 stwierdziła, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do 30 września 2021. Niezdolność ta wg komisji lekarskiej powstała z dniem 28 grudnia 2018. Decyzją z 2 lipca 2020 ZUS odmówił ubezpieczonemu prawa do renty, albowiem w dziesięcioleciu poprzedzającym ustalone przez organ rentowy powstanie niezdolności do pracy nie legitymuje się on 5-letnimi okresami składkowymi, nieskładkowymi, posiada 4 lata, 5 miesięcy i 8 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Rozpoznaje się u ubezpieczonego obecnie og..., organiczne zaburzenia nastroju, afektu i funkcji poznawczych oraz uzależnienie od alkoholu. U badanego obserwuje się trwale deficyty poznawcze oraz zaburzenia w sferze afektywno-behawioralnej. Występują zaburzenia nastroju z chwiejnością i drażliwością oraz z ubytkami w sferze emocjonalnej. Z powyższych przyczyn od 28 grudnia 2018 pozostawał częściowo niezdolny do pracy. Najpóźniej od dnia złożenia przezeń wniosku o rentę 31 marca 2020 ww. był trwale, całkowicie niezdolny do pracy. Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy i aktach rentowych ZUS, których prawdziwości i wiarygodności strony nie kwestionowały w toku procesu oraz na podstawie opinii biegłych. Dowód z opinii biegłych podkreślić **[ns 00:08:45.172]** w orzecznictwie podlega ocenie Sądu przez zastosowanie art. 233 § 1 k.p.c. na podstawie właściwych dla jego przedmiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznej opinii, a także sposobu motywowania, stopnia stanowczości wyrażonej w niej wniosku. Biorąc pod uwagę te kryteria należy stwierdzić, że przeprowadzony dowód z opinii biegłych jest w pełni przydatny do ustalenia stanu faktycznego sprawy. Biegli wydali opinię po gruntowej analizie akt sprawy, oceniając całą dostępną dokumentację lekarską i wywiad z ubezpieczonym. Przeprowadzili również badanie przedmiotowe. Wnioski opinii omówiono, sformułowane zostały w sposób jasny, precyzyjny, a końcowe stanowisko przekonujące i logicznie uzasadnione. Przedstawione konkluzje są kategoryczne, ich uzasadnienie przedstawione w sposób przystępny i zrozumiały. Biegli są doświadczonymi specjalistami z dziedziny medycyny, które odpowiadają schorzeniu ubezpieczonego. Psychiatra, psycholog, neurolog, a poziom ich wiedzy i treść orzeczenia pozwalają uznać ostateczną konkluzję biegłych za trafną. W tym stanie rzeczy odwołanie zasługiwało na uwzględnienie stosownie do treści art. 57 Ustawy z 17 grudnia 98 o emeryturach i rentach z FUS. Renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagalny okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w przepisach tu wymienionych lub w ciągu, nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów. Art. 58 ust. 1 Ustawy stanowi, że warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2 uważa się za spełniony, gdyby ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 5 lat, jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat. Okres, o którym mowa w ust. 1 pkt. 5 powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy. Do tego 10-letniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej. W myśl ust. 4 przepisu ust. 2 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy, o którym mowa w art. 6 wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy zauważyć wobec, wobec ustalenia u ubezpieczonego jedynie częściowej niezdolności do pracy. Organ rentowy zakwestionował spełnianie przezeń przesłanki posiadania przynajmniej 5 lat okresów składkowych w dziesięcioleciu poprzedzającym powstanie przedmiotowej niezdolności. Spełnienie przedmiotowej przesłanki stosownie do treści art. 58 ust. 4 Ustawy emerytalnej nie jest jednak wymagany, jeżeli ubezpieczony legitymuje się 30-letnimi okresami składkowymi i jest całkowicie niezdolny do pracy. A w takiej sytuacji znajduje się ubezpieczony posiadając ponad 33-letni okres składkowy oraz pozostając, przynajmniej od dnia złożenia wniosku o rentę, tak, wg biegłych całkowicie niezdolny do pracy. Tym samym dla uzyskania prawa do renty nie musiał on spełniać warunków określonych w art. 58 ust. 1 pkt 5 Ustawy. Biegli w opinii uzupełniającej wyjaś..., odpowiedzieli na zastrzeżenia organu rentowego i te wyjaśnienia biegłych są dla Sądu przekonujące. Biegli wskazali na znacznie wcześniejsze, aniżeli wskazywane przez organ rentowy pogorszenie stanu zdrowia. Nie nastąpiło to w trakcie niniejszego postępowania, tylko już w

2019 r., a zatem całkowita niezdolność do pracy powstała przez wydaniem zaskarżonej decyzji. Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 477 ze znaczką 14 § 2 k.p.c. orzekł jak w pkt. 1 sentencji. Sąd stwierdził również odpowiedzialność organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej dla wydania prawidłowej decyzji, albowiem biegli wskazali, że dochodząc zu..., zupełnie diametralnie odmiennych wniosków, co do stopnia niezdolności do pracy, bazowali na tym samym materiale dowodowym, jakim dysponował organ rentowy. To zresztą wynika z opinii uzupełniającej, w której biegli wyjaśniają, dlaczego uznali znacznie szybsze powstanie całkowitej niezdolności do pracy, w ogóle powstanie całkowitej niezdolności do pracy ubezpieczonego w miejsce ustaleń ZUS-u, co do jedynie ogra..., częściej niezdolności, jego niezdolności do pracy. Sąd na podstawie stosownego Rozporządzenia zasądził również od pozwanego jako przegrywającego proces kwotę 180 zł zwrotu kosztów zastępstwa prawnego na rzecz ubezpieczonego, czyli stawka ryczałtowa. Ubezpieczony był przynajmniej do pe..., do pewnego momentu, na pewnym etapie postępowania reprezento..., reprezentowany przez pełnomocnika profesjonalnego. Odwołanie wniósł po zasądzeniu kosztów, więc nie było podstaw, aby tych kosztów nie zasądzać, mimo że jego pełnomocnik jest obecnie zawieszony prawem wykonywania zawodu.